

[Jens Thomsen.]

lige Beregninger der ligger til Grund for en saadan Antagelse, for jeg vil da haabe, at deres Tillid til nævnte Pris ikke er fremkommet ved en almindelig Gættekonkurrence om Produktionsprisens Størrelse.

Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Smørum, udtalte, at jeg ved Behandlingen om den nuværende Smørlov havde udtalt, at en Smørpris paa 2 Kr. 75 Øre var rimelig. Sandheden fordrejes en lille Smule, idet jeg udtalte, at som Sommerpris var den ret rimelig, men det ærede Medlem ved, at Produktionsprisen ligger højere i Vinterhalvaaret, og derfor er der intet Modsætningsforhold mellem mine Udtalelser og den Gennemsnitspris paa 3 Kr. 11 Øre, som Erhvervsudvalget har udregnet skulde være gældende nu efter de foreliggende Regnskaber.

Jeg har ofte været rystet over den Mangel paa Forstaaelse, som Landbrugsministeren udviser mod det Landbrug, hvis Førstemand han i Kraft af sit høje Embede skulde være. Ministeren har paa mange Omraader stillet sig ganske uforstaaende over for rimelige Krav fra Landbruget, naar man har stillet Krav om en rimelig Løn for et godt udført Arbejde. Ministeren har med tilsyneladende Sindsro set paa, at Formuerne i Landdistrikterne er gaaet ned med ca. 200 Mill. Kr. om Aaret i Gennemsnit i 10 Aar. Ministeren har set paa, at Landbruget har udført et dygtigt Arbejde, men at det har kostet ca. 600 000 Kr. om Dagen i Gennemsnit i 10 Aar at udføre dette Arbejde. Som Bevis paa det dygtige Arbejde skal jeg kun nævne den ene Kendsgerning, at dansk Smør i 1934 naaede en Gennemsnitspris af 60 Øre mere pr. kg paa det engelske Marked end vore egentlige Konkurrenter, Australien og New Zealand, og denne Overpris hjemførte ca. 74 Mill. Kr. i fremmed Valuta til den danske Fælleshusholdning. Men til Trods derfor var vi i dette Aar nede paa en Smørnotering af 1 Kr. 20 Øre pr. kg.

Naar det samlede Landbrug sætter 600 000 Kr. til om Dagen i 10 Aar, er det indlysende, at mange Landmænd trods Flid og Dygtighed ikke kan bevare Hus og Hjem, og man forstaar da, at Landbrugsministeren har været nødsaget til at fremsætte de forskellige Kriselove, som er kommet de enkelte Landmænd til gode i Forhold til deres Trang, men ikke i Forhold til deres Arbejdsindsats. Det er beskæmmende, at Ministeren ikke har følt sit Ansvar over for Landbruget paa en saadan Maade, at han har villet øve en Indsats

for at fjerne det Prisfald paa danske Landbrugsvarer, som Afspærringsforanstaltninger har skabt, og for at give Landbruget lige Arbejdsvilkaar med de andre Erhverv.

Den højtærede Landbrugsminister talte Landbrugets Sag paa en værdig Maade ved Fremsættelsen af den nugældende Smørlov, da han stillede Krav om, at Landbruget skulde have Produktionsprisen paa Hjemmemarkedet, og at Landbruget ikke skulde sælge sine Varer til Underpriser paa Hjemmemarkedet, selv om det blev tvunget til at sælge til Underpriser i Udlandet. Gennem Smørloven blev der gjort et lille Forsøg paa at tilvejebringe saadanne Arbejdsmuligheder, at en dygtig Landmand kunde faa en beskedent Løn for sit Arbejde. I Betragtning af den Betydning, som denne Sag har for hele Samfundet, kunde man have ventet, at Ministeren vilde have gennemført en ny og bedre Smørlov til Afløsning af den nuværende. Dette Haab var ogsaa begrundet i Regeringens Løfte om, at der skulde gennemføres forskellige Foranstaltninger til Gavn for Landbruget, og i Sommerens Løb holdtes disse Forhaabninger ved lige gennem forskellige afholdte Udvalgsmøder. Mange nærede store Forventninger til de store, gennemgribende Foranstaltninger, der var stillet i Udsigt: Gældssanering med meget mere, og det er derfor en Skuffelse, at Landbrugsministeren ikke vil gennemføre en Smørlov, der kan give Løn for Arbejdet. Det er beklageligt, at Landbrugsministeren altid stiller sig uforstaaende over for dette, at de Landmænd, der arbejder i deres egen Bedrift, ogsaa bør have en Løn for godt Arbejde. Men vi faar jo da trøste os med, at Statsministeren har bedre Forstaaelse heraf. Statsministeren har paa Sp. 1399 udtalt sin Forstaaelse af disse Forhold, og jeg vil udtale en Tak og Anerkendelse til Statsministeren, fordi han har udtalt sin Vilje til at gennemføre en Pris paa Landbrugsprodukterne, som betinger samme Løn til en Landmand, der arbejder i egen Bedrift, som der ydes for tilsvarende Arbejde i andre Erhverv, og jeg vil udtale Haabet om, at den højtærede Statsminister vil være i Stand til at indfri sit Løfte i det foreliggende Lovforslag. Jeg vil ærligt indrømme, at Landbrugsministerens Udtalelse om dette Spørgsmaal under første Behandling ikke varslede godt. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere den højtærede Landbrugsministers Udtalelse. Han siger Sp. 1999:

„Jeg vilde da meget nødtigt, at min høje Chef skulde paalægge mig denne Opvask. Jeg vilde tro, det vilde være det